

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Cerona	1 pesseta trimestre
Fora	1'25 id. id.
Estranger	1'50 id. id.

Un número 10 céntims

Any 2.^{on}

SECCIÓ GENERAL

DISCURS

del president del Consistori dels Jocs Florals de Barcelona

D. Lluís Domenech y Montaner

Llegit en la solemne festa de la distribució de premis d'aquest any.

Voldria sustréurem al tema que á mon discurs imposta aquesta festa. Fá una trentena d'anys que hi viach y se ben bé que l'grandiós bosc d'exa històrica sala no s'commóu, no ressona ni respón sinó á las paraules animades per lo patriòtic esperit del lema que ns presideix.

Ab poderosas y vibrants cnadas, s'acullen en sa veila ossament los accents de la Patria, la Fé y l'Amor, com si's despertessen en ella ecos perduts d'edats passadas, pera reforsar las incertas y mal segures paraules nostras ab la fè de las generacions que la bestiren al servey d'una civilisació gran y gloriosa, fundada y organisada tota ella en l'amor á Catalunya, á la religió y á la familia.

Los Jocs Florals han de ser una festa patriòtica, ó deixar d'existir. Y molt hauria de cambiar lo públich de nostra terra pera que, ab la desaparició d'aquesta festa, no s'extingís, faltada d'atmósfera, la nova literatura catalana á la que ha donat robusta vida y de que tots n'estem orgullosos.

Convertíu aquesta sala en lo més perfecte y avansat laboratori de las lletras: feu que sense patriòtics esclats ni més aspiració que l'art perl' art, s'afiní y purifiquen en aquesta festa las formas literarias més escullidas y de moda més nova, cambieu lo nostre patriòtic lema en lo d'una academia, tan net, fixo y expléndit com vulguéu, y ben aviat los que constituiríen lo públich, jo'l primer, respectant y admirant las vostras obras, trobarém que res tenim que fer en aquest lloc. Despareixerá la alegre y entusiasta expansió de color y de bella jovenesa que engarlanda aquestas galerías y matisa aquesta multitut y ben prompte aquesta institució tan discutida y encara tan viva avuy, la podreu recloure olvidada y mòstiga en l'últim recambró d' algun rónech edifici que os abandoni la Administració pública.

No tenim ni'l dret de cambiarli son carácter. Ella així fou creada per una altra generació. Per defalliments, per impotencia ó escepticisme, ó per interessada apostasia nostra, no tenim lo dret de negar al jovent que puja l'ayga pura que pot regenerarlo. Aquí també veníam nosaltres en la primera joventut á escoltar ab religiosa efusió la paraula de nostres mestres, relacions d'enyoradas glòries del passat, vagas pero lluminosas esperances de glòries venidores que en mitj del general decaiment y escepticisme exaltavan nostra àuima, y aquí juravam fervent fidelitat á nostre terra y 'ns prometíam donarli, ab tot nostre sèr, nova vida y prosperitat y forsa política. Y molts dels que allavors ab mí s'acollaven en eixas portes, de vegadas sense disposar ni del senzill medi d'entrarhi, han pujat després eixas gradas ab lo dret dels mestres, desde aquest lloc han proclamat ab inspirat pensament l'altesa de la pàtria, y las seves obres, prenen desde aquí volada, han passat l'Ebre y'l Pirineu y han donat consideració y glòria á Catalunya.

La laboriosa Catalunya, com nos diuen per aquí fora ab elogi quina intenció no agrahím; en aquestas Províncies de mitjanies travalladoras y aplicadas, com dirian si la innata finura 'ls deixés parlar clar; aquesta nació que desde que adoptá en alta literatura l'castellà com á medi d'expressió no havia produhit en quatre sigles més que alguns pensadors y ben pochs escriptors, correctes pot ser alguns, pero cap que brilles ab lo màgic prestigi de la inspiració encarna-da en bell estil y en forma propria y pura, baix la sensera que ns presideix ha produhit ara, en un terc de

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

SABATERIA-VELLA 2-1.er

Dissapte 18 de Maig de 1895

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletons, etc., que 's remetin á la Redacció, se'n donarà compte en lo Setmanari

BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA

Núm. 59

sigle, la variadíssima cohort d'escriptors quinas obras passaran á la memoria de les generacions venideras com las del segle d'or de las lletras d'un poble artística y genialment caracterizat.

No ha sigut la obra efímera rebifalla d'arqueològicas formes y usos, com deyan sos primers detractors, y no es ara descolorida imitació d'estrangeras escolas modernas. Estudiosos del moviment general de las lletras actuals y més encara'de las passadas èpocas clàssicas, en mitj de las qualitats nativas de nostres poetes, llamegan á voltas los pensaments dels genis del Nort iluminant ab instantànea cruesa los abisms de l'ànima humana ó disfumantse en las vaporoses imatges de sus balades. Evocan lo plàcit ó feréstech himne de la naturalesa, pera alsarse en mitj d'ell á una existència superior ab la mística efusió d'altres èpocas de fé més viva; se mouhen lliurement baix folgada y magestuosa vestidura horaciana; esculpeixen las grandiosas y puras formes gregas; solcan ab la daurada rella virgiliana lo soleyat turró clavan en l'ànima la fina y verinosa espina de moderna poesia sugestiva. Mes tots plegats tenen de nostre caràcter y de l'antiga y popular poesia catalana lo viu sentiment de la naturalesa, la passió fonda y concentrada ab expressió breu y gràficament enèrgica y l'estudi mediat dels assumptos y de l'estructura que á la composició deu donar-se.

Si'l mateix sàntos impuls que ha avivat la literatura patria alentés á totas las manifestacions del geni català; si, com egoistes, escèptichs ó indiferents, no 'ns deixessim portar á remolch d'organismes decrepits que caminan á ben certa ruïna, no 'ns trobaríam com avuy casi escluits del concert dels pobles moderns en l'obra de la civilisació general.

Quan en altres temps al entorn de la mare patria s'hi aplegavan tots los catalans, quan al evocar lo nom de Catalunya no renegavan d'ell ab hipòcritas distincions, quan lo patriotisme no s'perdia ni s'emboyrava en vagas concepcions cosmo-polítiques, quan la patria era una gran família ahont tots sos membres se coneixian y estimaven, confiats uns en altres, eran fins fàcils, pera un poble reduxit ben altas empresas, avuy impossibles pera moltas nacionalitats modernas.

Dava'l potentat pera'l bé y comú engrandiment sa vida y sa fortuna, criava á sos fills en la religió de la patria, del deber y del exemple á sos conciutadans: haurian resonat com blasfemias en l'antiga llar de nostres casas payrais aquests concells tan comuns avuy en que, baix la disfressa de la práctica ciència de la vida, se descobreixen las més vils y embrutides llissons d'egoisme.

Canta ab homèrica senzillesa, més que descriu, l'alt Rey, lo llengendari Jaume d'Aragó al ciutadà honrat de Barcelona en sa crònica. Conta com á la vorre de la mar, de la lluminosa costa de Tarragona, En Pare Martell ofereix hostatge al Rey y á sos nobles, com al llevant de taula enardeix ab les relacions de sos viatges als héroes de la reconquesta catalana, als Moncadas, Cervellós, Alamany, Claramunts y Sta. Eugènia y com excita y dirigeix al Rey y á sos conceellers en l'engrandiment de la patria ab la conquesta de Mallorca; repeteix lo real cronista ab entusiasta plaher las enlayradas paraules en corts pronunciadas per En Pere Grony, qui, en nom de sos conciutadans, prefereix per la host honrada los corsos y quantas naus y llenys son en Barcelona, y ab paternal orgull transcriu lo gran rey las postreres paraules del ciutadà patriota... Senyor, faremho en tal manera—diu—quem retindrem vostre grat per tot temps... é perçò no hi volem pus metre de las ciutats, é car non hi ha plus sino Barcelona.

En festas y torneigs, en honor y cortesia als hostes reals de la ciutat llueix lo jovent ciutadà sa riquesa y caballerescia educació; vestint brocats y armat de totes armas romp en lo Born llansas ab los nobles forasters, ó serveix y accompanya com cortesá als reys y prínceps en las colacions y dansas en la casa del

Consell comunal y destra ab cordons de seda al real corcer en entradas y juras de monarcas.

Al peu de la blanca bandera de Sant Jordi, creu-hada de vermell, que prenen com religiosa y militar insignia, se baten los ciutadans honrats en defensa de la patria ó en las guerras de conquista, y ab igual segur peu pujan los graus de la Casa de Cent pera severament regir l'administració de la ciutat, que al pont de la galera pera empunyar lo timó dirigint la guerrera nau en persecució dels corsaris, provensals ó genovesos.

Ab igual serenitat y clar seny presideixen y parlan, com cap que son de las ciutats del regne, al Bras real en las corts, com desde eix mateix lloc ahont nos trobém dirigeixen lo Cos consular que arriba fins á tenir la representació de la grandesa de la Espanya de Carles V en tot lo Mediterrani.

Fondament religiosos ab vera fé, séria y serena, ben allunyada de supersticions y de miras terrenas, faels á sos reys sense adulació ni baixas ambicions, no dubtan en representar als grans poders de la terra en forma severament ferma y respectuosa, la esmena d'actes que consideran atentatoris á la civilisació y als drets dels ciutadans, d'injust y contraproducent rigor ó de perjudicial trascendència política.

Per fi, senyors, quan á las vellas ideas democràticas las hi toca desaparéixer per evolució del esperit humà y preponderancia y unió de pobles absorbents y centralisadors; quan las ideas absolutistas dels reys estat i del estat-rey s'extenen sobre l'Europa occidental, ofegant en sa inundació las institucions municipals, las corts y las diputacions populars y representativas; los últims patricis d'aquelles dinastías ciutadanas, faels amics, auxiliars y consellers del heròich Juime I, de Pere'l Gran, del profund polítich y organitzador Pere del Pinyalet, del caballeresc Alfonso V y del magnánim emperador Carles I, abans que ferse servils cortesans del nou y estranger cessarisme, corromput y viciós, acabadas ja totas las forças y esperances pera vencer, protestan trista y virilment d'haver cumplert ab son deber davant las venideras generacions, y's llensen á la mort en los carrers de la ja esfontrada y perduda Barcelona, al cap de las delmades companyías de menestrals y artesans, drets sobre 'ls estreps de sos caballs, alta la ja inútil espasa, presentant lo pit á la metralla del inhumà duch de Berwick.

Guarda'l arxiu de nostra Diputació uns vells llibres de gremi ahont los modestos artistes feyan sa mostra de passantia. Fullas omplertes any darrera any ab concepcions variades del enginy de sigles enters, reflexan las èpocas de brillant esclat y las de postració de la pàtria en lo íntim recès de la familiar corporació gremial. Ellas mostren la part activa y entusiasta que fins l'últim obrer prenia en los accidents de la vida nacional. Croquis y composicions de dagas y espases d'honor d'artisat pom, de joyells llamegants d'esmalts y pedras; fantàsticas formes de naus y drachs, tritons y sirenes ab cos de grossas perlas, ab alas y escates d'or vidriat de colors; fruytas ideals que mostren, á través de la esbadocada pell d'or esmaltat, granes de rubins y que 's badan pera oferir poms aromàtics ú ostentar esculturas microscòpicas de temples y figures d'or policromat, omplen las planas dels sigles XV y XVI: semblan los aparadors oberts d'aquelles argenteries en que se paravan los corte-sans de Carles V y del caballeresc presoner Francisco I de França.

Ab pena girariau los fulls del sigle XVII. Enconeixen sus formes los dibutxos, mans incertas y pesantas trassan ab tosch y vacilant perfil croquis incomplets de composicions vulgars. De sobte, al tombar unas planas ermas, cambian estranyament los assumptos: en lloc de joyas, pinturas de combats y sitis, figures de soldats y detalls d'armes. Ab sorpresa baixeu los ulls al peu escrit de les planes pera veure que hi fan allí aquelles infantils pintures. S'alaba'l autor en una d'haver pres part en lo glòrios combat que

alli representa; escusa l' següent no haverse presentat abans en los serveys prestats á la oprimida pàtria; ostentan altres senzillament l' uniforme de la Coronela y la fetxa de un gloriós combat.....; l' últim fa espurnar los ulls al véurel: ab vanitat ignoscenta pinta l' autor un figurí militar ab la blanca vestidura de giras vermelles dels primers anys del segle XVIII; porta la data de las últimas victòries de Càrles abans de sa fugida y de la cayguda de Barcelona..... després gireu full y veureu planas en blanch. Lo gremi també ha mort en lo servey de la terra.

De la obra d' aquella civilisació, n' ha resucitat lo renaixement literari, la historia política y las grans figures, sos reys, magnats y ciutadans, pensadors y poetes; pero encara queda pera fer la historia del travall d' aquelles generacions de meuestrals y artesans, tan ó més gran y admirable que la de sos caps visibles, y jo m' atraveixo á dirho, superior, dintre de son temps, á la nostra vigorosa industria actual.

Lo nostre Capmany, baix la protecció de la innoblidable Junta de Comers, institució també inspirada en lo mateix esperit d' aquesta nostra festa, la feu entreveure en sas Memòries; més una especie de conspiració dels autors nacionals l' ha reduhidá á las antigas investigacions dels arxius y als elogis dels autors estrangers antichs ó contemporanis que l' han mitj endevinada en las galerías dels seus museus ó al pas en sos viatges.

Ab orgull sorprendem sas obras en las vitrines més estimadas dels grans museus estrangers, ignoradas en los armaris de las iglesias y casas particulars ó en los monuments en que foren creadas.

Esculturas romàniques y gòtiques més naturalistas y més finament compostas si cap que las tolosanas unes y tan primorosas com las rinianas altres; las més atrevidas estructuras gòtiques; naus capitanares pera la esquadra de Lepanto; retaules tan decoratius y més naturalistas que l's alemanys; daurada ceràmica que ostent a catalanas inscripcions y escuts y empresas de nostres comtats, possessions y monestirs; joyas per llarch temps atribuïdes á Cellini y retornades á nostres antichs argenteros; vidres afiligranats y esmalts, rivals dels de Venecia; ferros forjats que aparen cera esculpturada per hábil artista; obras d' art totas de comprobat origen català enriqueixen nostres monuments ó campejan en lloc eminent en lo South Kensington, á Cluny ó en las coleccions dels grans potentats d' Europa.

Y mes que las seves obras es admirable la organització sàbiament pràctica d' aquelles variades classes socials. Nostres avis no tractaren mai de suprimir-les ó igualar-les y així no las enconaren unes contra altres. Pero lograren lo que era més difícil, armonisàrlas baix iguals creencies y aspiracions. Era l' obrer desde sa entrada en lo travall, de la família del mestre, á sa taula y baix son sostre solia viure y ab la intervenció del gremi dirimian sas diferencies quan se feyan inconciliables. La carrera del obrer intelligent acabava sempre en mestre; en los registres de nostres arxius se trova com passava l' mestre á ciutadá si l' afavoria la fortuna ó la inteligiencia, y l's serveys del ciutadá los premiavan nostres populars monarcas cenyintlos la espasa de cavaller..... y si l' menestral de menestral no sortia, moltes voltas, no l' privava això de vestir la purpurada gramalla y l' armini real de la soberanía popular alternant ab los magnats de las Corts més poderoses de la terra.

D' aquell esperit català tan pràctic y de que tant podíam esperarne pera atravesar los temps temerosos en que ns trobém ne queda en veritat ben poca cosa. D' aquelles doctrinas d' estranyas virtuts científicas y materialistas que de fora ns venian, que havian de convertir á tots los homes en un sol poble de germans, llenant al oblit las vellas idees de patria y de família, ne quedan en cambi odis implacables, separacions de classes més fondas que mai y uu egoisme sens fré en totas ellas. L' esperit no gens sant de questa nova religió ha vingut questa vegada, no sobre l's seus apòstols, sino sobre víctimas ignoscibles; ha caygut en mortals llengües de foix, illuminant nostre coneixement ab sinistres resplandors en la ciència del pervenir. Es la barbarie la que de nou avansa.

Jovent de Catalunya, tu que pots tenir fé en aquest pervenir perque sobre d' ell has d' influir encara, aplegat baix questa bandera antiga de la pàtria. No has de tornar enrera ab ella. L' hermós lema que ostenta es lo de la civilisació de tots los temps.

No torna enrera la humana vida ni vellas institucions de pobles virils y creyents serveixen á pobles degenerats y escéptichs. Mes, los plansons vigorosos de plantas verges arrelan en terrers infestats y donan temps pera que aquells se purifiquin y tornin á son natural ser. Queda encara latent en tot català l' amor á sa bella Catalunya y d' aquest sentiment deus espe-

rar la teva regeneració. Ciutadá de la teva època, ab ferma voluntat intervingas en ella, encamina ab lo aszell y pràctic seny català las novas necessitats y aspiracions, y elles serán llevors de prosperitat en lloc de germens de destrucció.

Y vosaltres los fills d' aquesta Espanya que exten sas inmeñas y despulladas planures á l' altra banda del Ebre, vosaltres los qui travalleu fa cinc sigles pera la desaparició del antich esperit català, penséushi ben bé abans d' arribar al fi de la vostra obra. No soch jo qui vos ho dich; vos ho diuhem veils y experimentats pensadors ben amichs y partidaris vostres y que en vostra llengua pensan, parlan y escriueu: quan lo català deixarà de ser català no serà res.

Serà lo vostre caràcter millor, mes si y generós que l' nostre, será d' or si voleu. No vèureu may transmutarse en or lo ferro, ni menos fondres abdós metalls en un mateix gresol en lliga útil.

Penseu si os convé que guardin aquesta banda dels Pirineus, aquestas muralles naturals de la vostra desaparició y despoblada Espanya, gent sense cap caràcter, renegats de la fe y patriòticas virtuts de sos avis, indiferents y escéptichs, partidaris de sistemes de grans nacions, com més grans y més ricas y més civilisades millor, vingan d' ahon vingan.

Penseu que aquí nos establirem com á barrera de la Europa contra las hosts mussulmanas que arreu passaren sense aturador sobre vostras terras y que aqui las continguem: penseu que desde que s' constituhiren las poderoses nacionalitats europees actuals, no ha passat un sigle sense que rebassessin la natural muralla, abocantli los exèrcits més aguerrits y ben organitzats, y que may hayèm abandonat lo lloc d' honor que ns confiaren.

Ab son caràcter propi cada hú de nosaltres, nos ferem senyors del mon: os entregarem de nostra banda l' domini del Mediterrani, conquistareu per la vostra tot un nou continent. Perseguint una unificació impossible y la imposició implacable de vostre caràcter y defectes á tota mena de rassas, tot ho havém perdut. Ab la extinció del geni de las nostres antigues nacionalitats esteu ben segurs que prepareu la cabal destrucció de tota la Espanya.

HE DIT.

CÉDULES PERSONALS

Resolució important.

Direcció general de Contribucions e impostos. — Vista la instància en la quina D. Joseph Banús Sallent, representant del arrendament de les cédules personals d' exa província, demana que, sens perjudici de corregir los abusos que ve cometent aquixa Delegació d' Hisenda, se l' eximexi del pago del 4er trimestre del present exercici fins á tant que s' aprobin los padrons presents i passi l' terme de recaudació voluntaria de l' impost.

Resultant que com á fonament de la sollicitud se diu que estan encara sense aprobar los padrons d' alguns pobles que cita y que segons la conducta que ve seguint exa Delegació d' Hisenda sembla que lo qu' aquesta se proposa es rescindir lo contracte, com ho demostra: 1er Que exigeix á la Empresa indegudament una copia dels padrons; 2er Que se la obliga á que pagui los recàrrechs al temps que se va fent lo cobro; 3er Que no s' te en compte que l's padrons que ja han sigut aprobats son fets ab les matxes bases que aquells á quins ara s' nega la aprobació; 4er Que s' ha intentat fer una inspecció en les operacions de comptabilitat interior de la Empresa; 5er Que sense haver transcorregut lo periodo del cobro voluntari se li exigien comprobants del pago dels recàrrechs municipals; 6er Que l's expedients se resolen fora de plazo y sense escoltar á la Companyia; 7er Que se li nega lo dret de cobrar les cédules dels contribuents qu' han mort; 8er Que estan pendentes de resolució les rectificacions de més de doscents padrons de l' any 1893-94; 9er Que la Administració resol los espedients á favor dels interessats sense exigir-los declaracions jurades ni escoltar á la Empresa arrendataria; 10er Que fins á la data no s' ha fet cap acte pera obligar als meritats pobles á exposar los padrons; y 11er Que s' retrassa lo curs dels escrits d' apelació dels pobles.

Considerant que respecte als padrons que faltin aprobar dels pobles que en la instància se citan, consta que de la major part estan en tramitació los recursos d' alsada interposats contra ells pels Ajuntaments.

Considerant que es exacta la afirmació del recurrent respecte á que per resolució del Tribunal governatiu d' aquest Ministeri s' ha declarat lo 21 de Febrer últim que l' arrendatari de la Corunya no té obligat á facilitar copia dels padrons, essent llògic que per més que á dita disposició no se li hagi donat caràcter general se consideri aplicable á les altres Empreses arrendataries, sens perjudici del dret que té la administració pera copiarlos ó reclamar los antecedents que creguí necessaris.

Considerant que la resolució del Tribunal governatiu de 13 d' Abril de 1893, que disposà que l' Arrendatari de Granada ingressés quinzenalment los recàrrechs municipals á la Caja de l' Ajun-

tament d' aquella capital, no te aplicació als pobles rurals abont no hi ha recaudador permanent ni l' requereix la seva importància essent impossible que la Empresa rebi cartes de pago falses, si s' compleix estrictament lo estipulat en la clàusula 3.ª del plech de condicions, ó sia entregant los recàrrechs municipals á mesura que s' fa la cobrança, doncs que pera l' efectes dela mateixa han de posar en relació los agents de la Empresa ab les respectives autoritats locals.

Considerant que l' fet de que l's padrons aprobats estiguen formats ab les matxes bases que l's qu' ara s' fan, no es rahó que justifiqui qu' ara hagin de seguir aprobantse si aquells resulten deficientes.

Considerant que no solament està la Administració facultada per inspecció dels padrons, sino que ho està també pera exigir la rendició de comptes com ho determina l' article 8.e de la llei d' Administració y Comptabilitat de 25 de Juny de 1870.

Considerant que fins y á tant que l' recurrent no acrediti lo contrari, es llògich suposar que l' terme del quint die que la Administració li ha senyalat pera presentar los comprobants d' haver satisfet los recàrrechs municipals, se refereix als punts abont s' hagi practicat en tot ó en part la cobrança, podent si així no fos, acudir l' interessat d' alsada per devant d' aquella Delegació d' Hisenda.

Considerant que si l's expedients se resolen fora de plazo y sense l's deguts requisits, en lo Reglament de procediments administratius de 15 d' Abril de 1890 s' especifican los recursos que en cada cas pot utilzar lo recurrent.

Considerant que per Real orde de 26 d' Octubre de 1883, se disposà que no s' exigís la cédula de les persones mortes, estant per lo mateix en son lloc l' acort près en aquest sentit per la Delegació d' Hisenda, mentres no s' acrediti en forma que á las viudes dels matexos los hi correspon altre cédula que la 11.e classe que s' manà expedir en lo cas de que s' tracta.

Considerant que no es culpa de la administració que per deficiències del expedient d' apremis ó per insolvència dels contribuents morosos, la Empresa dexi de recaudar ses quotes, ni tampoc que per les nombroses é indegudes rectificacions fetes per l' arrendatari en los padrons se trobin aquells pendents d' aprobació fins que se pugin anar resolent les reclamacions qu' han promogut.

Considerant que no es cert que pera reclamar contra les quotes senyalades en lo padró se necessiti presentar declaració jurada, doncs aquesta solsament es necessaria pera reclamar la cédula que á cada hu correspongi en los casos de que tracta l' article 39 de la Instrucció de 27 de Maig de 1884.

Considerant que res te de particular que la Administració abstinga d' obligar als Ajuntaments dels pobles citats á exposar al públic los padrons mentres no s' resolguen los recursos d' alsada que contra l's matexos tenen incoats.

Considerant que de cap manera se justifica lo retràs que s' dóna observant la Delegació d' Hisenda.

Y considerant qu' havent fet l' arrendatari l' ingrés del 4er plazo del present any econòmic, ja no te objecte ni hi ha lloc á resoldre sobre la part que s' referix á la petició de pròrroga pera realizar dit pago; aquesta Direcció general ha acordat desestimar la sollicitud de que s' acaba de fer mérit y prevenir á V. S. s' abstingui d' exigir al arrendatari la copia dels padrons que poden traure aquelles Oficines de son càrrec.

Lo que se fa saber á V. S. pera sa inteligiencia y fins conseguents, esperant se servirà acusar recibo.—Deu guardi á V. S. molts anys.—Madrid 22 d' Abril de 1895. Ramon Cros.—Sr. Delegat d' Hisenda de Gerona.

CRÓNICA

EXTRANGER

Segueix á Austria lo conflicte per la dimissió del comte de Kalnoki, y altre n' ha surgit á Alemanya per haver rebutjat lo Reistag les lleys de repressió contra la propaganda socialista y radical proposades pel ministeri y á favor de les quinas sembla tenir gran empenyo l' Emperador. La situació política interior del imperi alemany es grave y difícil la solució de l' assumpte.

Al Orient després d' haver accedit lo Japó á la pressió de Russia, França y Alemanya, renunciant á les adquisicions territorials en lo continent pactades ab la Xina, sembla que s' nega á cedir á les noves exigències de les referides nacions, que voldrían la evacuació immediata d' aquells territoris y ademés de la Corea. Lo Japó sosté son dret d' ocupar la presquilla de Liao-Tung y Port-Arthur fins que la Xina hagi pagat la meytat de la indemnisió de guerra y la ciutat de Wei-Hai-Wei fins al complert de dita indemnisió. Respecte á Corea no pensa abandonarla fins que la situació estiga ben definida y ben garantida la independència de dit país.

Lo Sultà de Constantinopla ha acceptat lo progecte de reformes en lo govern de la Armenia que li han proposat units los embaxadors de Russia, França y Inglaterra. Ara tot serà que vulguen de bona fé plantejarles y, fins en aquest cas, que tingui suficient autoritat pera respectar ses ordres.

De Nova-York telegrafian que s' tem un alsament general dels indis y que l's de la conca minera del Arizona corren en numeroses bandades atacant als miners.

ESPAÑA

Després d' una colla de dies sense haver succehit à Cuba res d' important y avans de finalizar lo plasso que se diu ha concedit l' Sr. Martinez Campos als insurrectes pera presentarse y comunicar les operacions ab energia, lo telégrafo nos ha portat la noticia d' una acció seria, potser la més seria de la present guerra, en la quina si bé les nostres tropes han sortit victorioses han tingut perdudes sensibles. L' acció tingué llach à Jorito à deu quilòmetres de Guantánamo entre una columna de 500 homes, d' ells 100 de cavall, manada pel tinent coronel Bosch contra varies partides manades per Macco, qui efectiu se fa á pujar 400 homes. Han mort en la acció lo tinent coronel Bosch, un capitá, dos subalterns, un sargento, un cabó y nou soldats, sense contar los ferits. Per altre part lo capitá general de Cuba deuana reforços de cavalleria y l' Govern ha acordat enviarhi 1.500 homes d' aquesta arma.

Ha sortit de Cadiz lo vapor *Isla de Luzon* que va al Marroch à recullir lo complement del primer plasso de la indemnisió per lo de Melilla.

Lo govern, com era de presumir y com es costüm en la nostre nació, ha guanyat les eleccions municipals quasi per tot, inclòs Madrid. Los més incomodats d' axó son los silvelistes, poro poden consolarse ab la esperansa de que quan ells serán el candelero també les guayarán per tot.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT.—(Sessió de 2.ª convocatoria el die 15 de Maig)—Presidida per l' Arcalde y ab assistència de nou regidors, fu' llegida, aprobada y firmada la acta de la sessió antecedent. Així seguit se prengueren los segunts acorts,

Aprobar variis comptes d' import 2.391'84 pessetes. Votá en contra l' Sr. Pol per haverni que no estaven informades per les Comissions corresponents.

Dejar sobre la taula lo dictamen de la Comissió acedint à tançar lo carreró que vá del carrer de l' Albareda à la Pujada de la Mercé.

Adquirir cent exemplars d' uns versos d' un tal Vicens Mena.

Aprobar lo pressuposit ordinari pera l' any 1895-96, calculant los ingressos y 'ls gastos en 453.839'31 pessetes.

Designar al Sr. Estech pera presidir y al Sr. Torres pera axes-tracta de la subasta dels consums que se celebrarà lo die 23 del present.

Y donar les gracies á la Comissió organisadora dels funerals pera los tripulants del *Reina Regente*.

Los nous regidors que varen surir elegits en les eleccions del diumenge passat, son los segunts: districte primer, D. Antoni Boix, D. Joseph Gumbau y D. Antoni Gimbernat; districte segon, D. Narcís Pla y D. Joaquim de Espona; districte tercer, D. Narcís Ordeig, D. Agustí Garriga y D. Benet Vallés, y districte quart, D. Albert Prat y D. Joseph August.

La lluita fou molt empenyada entre les diferents candidatures, sobre tot entre la oficial y la coalició de fabristes, herreristes y republicans unitaris de totes menes, votant en general un setanta per cent dels electors inscrits en les llistes y en lo districte segon prop d' un setanta per cent. Dels regidors elegits tres son possibilistes, dos carlins, un conservador y los restants independents. La elecció, apart de les pressions de costum, fou una vrichtat.

Lo candidat del Centre se quedà enderrera gracies á haver faltat á sos compromisos algunes personalitats que's mudaren la causa tant prompte com l' element oficial presentà candidat en lo districte segon. Axó servirà al Centre de experiència pera renunciar en lo successiu á presentar candidats que no pugui fer sortir ab ses propies forces, ja que avuy desgracialment la formalitat de moltes personnes no resisteix la més petita prova.

En tota lo província s' han verificat les eleccions municipals sense cap incident notable, fora á Massanet de la Selva y á Llagostera. En la primera de dites poblacions l' Arcalde armá uns quants homes, pera guardar los collegis, y en una de les seccions se trencà la urna, trovantshi més papeletes que votans hi havia hagut. No ocorregué cap alteració ni cap desgracia, gracies á la presència en lo poble de la guardia civil. A Llagostera, ahont fa molts anys domina lo caciquisme més desenfrenat, se representen segons veu pública una veritable comèdia: després del tir que se suposa disparat contra l' Sr. Roure, en la nit del dissapte al diumenge se sentiren disparos y tocà á rebato la campana de la ciutat, ignorant tothom lo perqué y suposant la gent que 'ls tiros foren disparats per los burots. Se suspengueren lo diumenge les eleccions y probablement encara s' haurian de fer si no hagués arribat allí guardia civil y sensa la presència del Sr. Governador Civil. Les eleccions se feren lo dilluns, sortint derrotada la canviatura patrocinada pel Sr. Roure.

Cridém la atenció dels Ajuntaments y de nostres llegidors sobre la resolució de la Direcció general de Contribucions é imposts referent á cédules personals que publicuem en altre lloc d' aquest número. La seva extensió y la falta d' espai nos privan

d' acompañar los comentaris que s' hi poden fer, los quins junts ab altre resolució publicarem en lo número vinent.

—Hem rebut la circular qu' ha publicat la Junta permanent de la Unió Catalanista sobre l' assumptó dels sometents, que donaréns á conèixer á nostres llegidors.

—Extractém dels periódics de Lleyda, sobre l' primers Jocs Florals qu' acaba de celebrarhi la Associació Catalanista d' aquella ciutat, lo seguent:

Oberta la sessió pel tinent d' Arcalde D. Martí Soler, que presidi en nom de Lleyda, s' aixecá l' gran apostol del catalanisme, Sr. Guimerà, que fóu salutat ab estruendosa salva de aplausos, y adelantantse cap al públic, llegí un magistral discurs, en lo que la forma cizellada y escultural de la frase s' unia ab les genials idees y 'ls sublims y bells pensaments que s' desbordavan de sa esplendorosa y soberana fantasia. Comensà fent una maravillosa descripció de la poesia catalana; després en hermosa síntesis desenvolllà l' quadro de les glories de Lleyda desde 'ls temps d' Indibil y Mandoni fins á la invasió napoleònica, cantant l' heroisme de la rassa ilergeta per la seva independència; realçà la importància que tingué nostré' antiga Universitat, acreditada per lo Pontífice que de nostre ciutat sortí; dedicà un-sentit y patriòtic recorrt á la ciutat de Balaguer, últim baluard de la lleigitimitat catalana y al seu infelis defensor lo darrer Comte d' Urgell D. Jaume I Desdixat; estudià ètnica y geogràficament Catalunya, pera demostrar la torpesa ab que l' centralisme ha vulgut violentar la unitat de nostre regió, fraccionàntla artificialment en provincies, probà que 'ls usos y costums son los mateixos en totes les comarques en que s' parla nostre ètica y varonil llengua; se felicità de que en nostre ciutat hi hagués penetrat l' esperit regionalista y literari català; y que considerava una fetxa gloriosa l' dia de la festa que s' estava celebrant. Llegida la memoria pel Secretari del Jurat, Sr. Prim y Salesa, s' obriren los plechs que contenien los noms dels autors premiats que resultaren esser: Flor natural, *Lo Pirineu á Lleyda*, Agustí Pujol y Safont, Regent de la parroquia de Ballver; accessit, D. Jaume Novelles de Molins; Premi de l' Ajuntament, *Lo sopar del mal rey* y accessit, lo Sr. D. Francesc Ubach y Vinyeta; Premi del Sr. Arquebisbe de Tarragona, *La colegiata de Ager*, D. Anastasi Pleyan y Condal; primer accessit, D. Cirilo Serra, Pbre, y segon accessit, D. Laureá Soler y Montardit, Pbre.; Premi de la Diputació provincial, *Lleyda reconquerida*, D. Pere Veleta y Gasull; accessit, D. Joseph Combé y Semprat; Englatina d' or, D. Jaume Novelles de Molins; accessit, D. Joan Manel Casademunt; Premi de D. Miquel Ferrer y Garcés, los Srs. D. Giménez Catalán y D. Enrich Arderiu; Premi de D. Joan Maluquer, D. Pere Veleta y Gasull; accessit, D. Trinitat Aldrich de Pagés.

Digué l' discurs de gracies, lo president de la Associació D. Frederich Renyé y Viladot.

«Pera acabar, diuhem, consignarem que sens disputa ha sigut la nota més brillant y sortint de nostre festa major aquest certamen, podent quedar altament satisfeta la societat organisadora pel complet exit que ha obtingut».

—Lo Sr. D. Jaume Maspons y Camarasa nos ha enviat un exemplar de son Discurs inaugural del curs de 1894 á 1895 del Centre escolar catalanista de Barcelona. Li donèm les gracies.

—Hem rebut lo Cartell del Certamen Literari que se celebrarà aquest any en la vila de Blanes lo die 26 del Juliol que vé. L' insertaré en lo número pròxim.

—La Junta permanent de La Unió Catalanista ha senyalat lo dia de St. Pere per la reunió de la assamblea á Olot.

—Dintre pochs dies se celebraràn los solemnes funerals que lo Col·legi d' Advocats acordà fer anyalment per los col·legiats difunts, quins funerals prometent esser mol lluïts.

—Lo *Diario de Gerona* fa notar que en lo pressuposit formulat per l' Ajuntament en l' any 1893-94 importaven los gastos 379.036'03 pessetes y en la de 1895-96, aprobat en la sessió del dimecres, importan aquests 453.839'31 pessetes, de modo que en l' espai de dos anys han augmentat en 74.803'28 pessetes.

—Aquesta setmana los reputats metges Sis. Pascual y Fuster practicaren per primera vegada l' injecció del suero antidifteric del Dr. Roux á una nena de 18 mesos de Llagostera, havent donat l' operació molt bons resultats,

—Lo diumenge passat s' estrenà en la societat *Las Odaliscas*, un drama en un acte y en vers, original del sargent del regiment de Guipúzcoa D. Joan Galán, titulat *El conde de la Golata*.

Lo drama del senyor Galán perteneix á la escola romàntica: algunes escenes resultan massa llargues, més compensen aquest defecte, los armoniosos versos y 'ls pensaments qu' enclouen.

Lo públic cridà al autor al palco escénich repetides vegades. Nostra enhorabona al senyor Galán.

—J. LLINÁS Y C. BANQUERS.—*Ciutadans*, 16.—Compran ab benefici cupons d' Exterior, Cubas y altres. Compran y venen valors al comptat. Reben ordres de Bolsa. Obran comptes corrents ab interès.

—CAXA D' ESTALVIS DE GERONA.—*Ciutadans* 16, y *Llebre*, 2.—Imposicions al 5 per 100 desde 10 pessetes.—Id. al 3'50 per 100 desde 1 pesseta.—S' admeten los dilluns, dijous y dissaptes de 9 á 1 y 'ls diumenges de 10 á 12.

Pera les devolucions les mateixos dies y hores.—Se proporcionan gratis prospectes pera 'ls altres detalls.

VARIETATS

LO JAPÓ

Encare que, per ésser vehí nostre en l' Extrém Orient, nos interessan moltissim los progressos y l' coneixement del Japó, no seguim de prop los avenços de aquell país.

Lo Govern imperial ha publicat últimament una descripció geogràfica y estadística, que es interessant per molts conceptes.

Te l' Japó 27.605 kilòmetres de costes y 382.410 kilòmetres quadrats de superficie. A últims de 1891 va ésser disposada la organització local, que divideix lo territori en 47 prefectures y 12,589 ajuntaments. En aquella fetxa la població estava formada per 20.563.416 homes y 20.105.261 dones, resultant una densitat mitja de 144 habitants per quilòmetre quadrat.

Les més grans poblacions se classifiquen d' aquesta manera: 6 ab més de 100.000 ànimis; 11 de 50 á 100.000; 18 de 30 á 50.000, y 110 de 10 á 30.000 habitants; en aquest últim grup hi van compresos 3 municipis rurals, qual massa de població està compresa entre 'ls 10.000 y 'ls 30.000 habitants.

Pochs son los japonesos que viuen fora del seu país. Per a l' servei oficial en l' extranger solzament hi ha 416 japonesos; los estudiants en pobles estrangers eran: 1.604, en los Estats Units: 50, á Inglaterra; 6, á les Colonies britàniques; 19, á Rússia; 23 á França; 122, á Alemanya; 2, á Suissa; 5, á Italia; 1, á Espanya; 1, á Austria; 3, á les illes Sandwich; 146, á la Xina, y 5 á la Corea.

Los extrangers residents en lo Japó son 94 dedicats al servei diplomàtic ó consular, 138 al servei del Govern, 590 al de particulars y 8.728 comerciants y de professions indeterminades. D' un total de 9.350 extrangers, 5.344 son xinos.

La superficie cultivada del Japó es relativament poca, pero produueix, no obstant, los cereals necessaris pera l' consum interior, sense que la importació de productes agrícols sia de quantia considerable. En los camps d' algunes regions templades s' hi cultiven ademés del arròs, blat, cibada, blatdemoro, etcétera, y poden obtenirse dues cullites l' any; en lo Sudest arriban á tres sembres, y en algunes comarques del Nort no passan de una sola recollecció.

La superficie de campinya es de 25.491.344 hectàrees, y la de bosch de 2.448.374. La producció total de te s' estima en 26.045.321 kilògrams; lo valor total dels texits de seda, cotó y texits ab barreja s' aprecia en 165 milions de pessetes; la producció de ceràmica en 14 milions.

Les mines propietat del Estat produuiren en 1890-91 fins á 8.375 unes d' or, y 225.897 de plata.

Les mines de propietat particular produuiren 15.252 unes d' or, 1.477.081 de plata y 22 milions de kilos de ferro.

Lo valor de les mercaderies declarades á la exportació fou de 397 milions de pessetes: 155 pera 'ls Estats Units, 28 pera Inglaterra, 75 pera França y 340.880 pessetes pera Bèlgica.

Les importacions foren valorades en 314 milions, de els 35 procedents dels Estats Units, 99 d' Inglaterra, 14 de França, y 3.444.790 de Bèlgica.

Les societats agrícoles é industrials han adquirit gran impuls en lo Japó. En 1890 arribaven al número de 4.313 y posseïan un capital de 1.131.910.600 pessetes.

Es interessant la estadística relativa á las societats pera producció de llum elèctrica. En 31 de Dezembre de 1891, segons la estadística á que ns referim, eran quinze, ab un capital diposit de 7.729.710 pessetes; los gastos d' instalació foren de 4.080.705. La longitud dels cables arribava á 1.129 quilòmetres. Los gastos eran de 364.000 pessetes y 'ls ingressos pujaven á 1.454.725 pessetes.

Pera acabar, parlém de la ensenyansa. Lo número d' establiments d' instrucció era de 28.898, que ocupaven á 72.181 professors y 4.519 professores ab 3.224.014 alumnes, 2.288.425 homes y 935.583 dones.

SECCIÓ LITERARIA

CAMPS À TRAVÉS.

Caminant entre 'ls blats ab ma estimada,
caminant entre 'ls blats,
hem trobat una nena enjogassada
trepitant los sembrats.

Com una abella pels bancals corria,
parantse á cada flor;
lo sol ponent són capet ros cenyia
d' una aurèola d' or.

Aquí y allà cullia una rosella,
guarnintne sos cabells;
de las flors la tornavan molt més bella
los resplandors vermellos.

Y al coral de las flors agermanantse
la corona d' or fi,
nos semblá una princesa passejantse
pel més hermos jardí.

Miserable criatura abandonada,
papeló aventurer,
sense pa, sense llit, sense teulada,
sense pares potser;

demà cuan sigas dona, cuan dos perlas
de tos ulls brollaran,
cuan seda y or, corals y mareperlas
batre tón cor farà;

recorda aquest bon temps y pensa encara
que no val lo joyell més explendent
la humil rosella que 't cerryexes ara,
ni l' or del sol ponent.

APELES MESTRES.

SECCIO D' ANUNCIS

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

Disapte 18.—S. Félix de Cantalici cf. y sta. Claudia mr.
Diumenge, 19.—S. Pere Celestí p. y s. Ivo advocat.
Dilluns, 20.—S. Bernat de Sena cf. y s. Baldí mr.
Dimarts 21.—S. Secundí mr. y la Bta. Maria del Socós.
Dimecres, 22.—Stas. Rita de Cassia vda., Quiteri y Julia
vgs. mrs. y los sts. Casto y Emilio mrs.
Dijous, 23.—LA ASCENCIÓ DEL SENYOR.
D.ventres 24.—Stas. Afra, Susana, Marciana mrs.
QUARANTA HORES.

Així se troben en la iglesia de les Bernardes.
Demà començaran en la iglesia de les Adoratries.

SECCIÓ COMERCIAL.

Mercat de Gerona del dia 11 de Maig

Especies.	Mesures	Pessetes
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES.	13'00
Mestay.	"	11'50
Ordi.	"	7'50
Segol.	"	11'00
Civada.	"	7
Besses.	"	11'50
Mill.	"	14'00
Panis.	"	13'00
Blat de moro.	"	12'00
Llobins.	"	8'00
Fabes.	"	11'50
Fabó.	"	12'50
Fassols.	"	25'00
Monjetes.	"	26
Ous.	Dotzena.	0'00

Establiment tipogràfic de Manel Llach.
Ferreria Vella. — Gerona.

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aigua Minòxima vegetal pera tenyir lo cabell. No te riva en lo mìn, perquè á més de sos efectes marevollosos, no taca ni perjudica la pell en lo mès mínim.
Aquest assombros y sorprend específich, se ven en dita perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24,
GERONA.

Grans rebaxes al engrós.
També's troba de venda en dit establiment la

TINTURA ABISINIA INSTANTANEA

IMPREMPTA Y ENQUADERNACIÓ

DE

MANEL LLACH

FERRERIA VELLA. 5.—GERONA

Impressió de tota mena de treballs tipogràfics; sobres, papers comercials, factures, esqueles y tot lo referent á la Imprempta.

Sobres comercials de color á

5 PESSETES LO MIL

Ferreria Vella 5.—GERONA

EDICIÓ DE PROPAGANDA

DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

del "CENTRE CATALÀ", de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada impresió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Català» de Sabadell.

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ella s'hi pronunciaren y llegiren, y les bases definitivament aprobadas pera la Constitució regional catalana, se ven al preu de DOS PESETAS en la libreria de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argenteria, Gerona.

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il·luminació per gas y petroli. Serveys complets de cuyna. Cereria. Instalacions de para-llamps, campanets elèctriques y telèfons á preus limitadíssims.

MEDICAMENTS ACREDITATS

RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfits GIMBERNAT

Lo millor dels tònichs reconstituyens coneguts, despara la gana, cura l' anèmia, clorosis (colors tristes), malalties medulars, histerisme, insomni; d' efectes sorprenents en les convalecències: Ampolla 10 rals.

Ví restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han demonstrat qu' era lo «Restaurador» per escelencia, pera combatre l' escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides, vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la debilitat ó falta de nutrició.

Te un gust agradable, de manera que en comptes de repugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. Ampolla 12 rals.

Vi de nou de kola GIMBERNAT

Considerat com aliment poderós d' economia, regulador del cor, estimulant de les funcions digestives y despertador de tot organisme empobrit: Preu 8 rals.

SE VEN AL ENGRÓS

Farmacia del autor Conde del Asalto, 14.—BARCELONA
Al detall en totes les farmacis.

GRAN SABATERIA

DE

Francisco Malaret

2. RAMBLA DE LA LLIBERTAT 2.
devant del carrer d' Abeuradors y sota la perruqueria de 'n Cot

Calsat pera senyors desde 6 PESSETES.
id. pera senyores desde 4 id.
id. pera noys desde 1'50 id.

Especialitat en lo calsat á la mida y de luxo.
Tot lo calsat, en sa classe, es de primera.

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyia general de segurs sobre la vida estableta á Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1893 87,949,791'98 ptes.
Actiu en idem 15,337,928'87 »
Sinistres pagats fins á idem 32,823,166'69 »
Reserves ó fondos de segur á idem 4,178,675'62 »

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador á la mort del assegurat, á la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Misto.—Capital pagador al assegurat si viu lo die fixat; ó, immediatament d' ocurrer la seva mort, á la persona designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo die fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' acaba lo pago de les primes.

Aquests segurs participan en un 50 per 100 dels beneficis de la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicies.

Delegat General á n' questa província:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA.

SUCURSAL JUNCOSA

Plaça de la Constitució, número 13
GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sures y thés.

NARCÍS GRAU

PERRUQUER

Ofereix los seus serveys al públic. Especialitat
en rruques y postissos.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT 13, PRINCIPAL

ESTABLIMENT

DE
Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats pera la primavera; temporada; los prens sumament econòmichs.

CAMISERIA = SASTRERIA PER NOYS
Especialidad en trajes pera col·legials

3, Rambla d' Alvarez, 3.

CENTRE DE VACUNACIÓ

Progrés (Carrer Nou) 23, Barberia.—GERONA

Se vacuna y revacuna directament de la pell. També se ven linfa á 8 rals tubo y á 6 rals als ampollas y pulpa á 10 rals cristall.

Se envian franchs de ports, dirigintse al Director D. Canillo Fontbernat.

LA PREVISIO

Primera Companyia Espanyola dedicada exclusivament a la seguretat sobre la vida ab prima paga.

Dormitori de Sant Francesc, 8, principal.—BARCELONA.

Agent á Gerona—BEATAS, 2

D. Narcís Boada y Guyot

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMPAÑIA

SALT

Molí Fariner

Sistemes AUSTRO-HUNGAR y de MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema se fan les moltes á preus sumament modichs.

SABATERIA

DE
JOSEPH M. VENTÓ

Calsat pera senyors, senyoras y nens. Especialitat pera l' que s' encarregui expressament.

ESTABLIMENT Y TALLER

DE
PAU CASSÁ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitatges desde 25 céntims á 30 pesetes la pessa.

Cromos, motllures, trasparentes y cuadros

Novetat, bon gust y econòmica.

Gerona.—Baxada del Pont de pedra, 14

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració: Sabateria Vella, núm. 2, 1er

PREUS DE SUSCRIPCIO

Gerona 1 peseta trimestral
Fora 1'25 id. id.
Estranger 1'50 id. id.

Un numero sol, 10 céntims